

РЕШЕНИЕ

№ 1187

гр. София, 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10448** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] – [населено място] срещу Решение от 02.06.2020 г. по НАХД № 5603/2019 на СРС, НО, 97 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 05114/08.03.2019 г., издадено от председателя на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата. Навеждат се твърдения, че решението е постановено при нарушаване на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Оспорен е изводът на районния съд за липса на допуснато съществено процесуално нарушение, водещо до ограничаване правото на защита, доколкото актът за установяване на административно нарушение е връчен на пълномощник на единия от изпълнителните директори. Твърди, че съдът неправилно е тълкувал разпоредбата на чл. 29, ал. 2 от Закона за стоковите борси и тържищата, като не е отчел възможността за свобода на договарянето, предвидена в чл. 9 от ЗЗД. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът чрез адв. С. поддържа жалбата. Представя писмени бележки в подкрепа на касационната жалба. Претендира разноси.

Ответникът – Държавната комисия по стоковите борси и тържищата, се представлява от юрк. А., която оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено. Представен е отговор на касационната жалба, който я оспорва.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „Българска стокова борса“ /„БСБ“/- АД – [населено място] срещу наказателно постановление № 05114/08.03.2019г. на председателя на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата, с което на основание чл. 65, ал. 2 от Закона за стоковите борси и тържищата /ЗСБТ/ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 29, ал. 2 от ЗСБТ, затова че на 18.02.2019 г. при извършена проверка на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] установено, че е сключена сделка на борсова серия № 11/16.03.2018 г. Сделката е оформена с борсов договор № 22/16.03.2018 г. и борсово бордеро рег.№ 022/16.03.2018 г. Страни по последната са борсовият член – [фирма] и крайният клиент – [фирма]. [фирма] е начислила такса за реализираната сделка в размер на 55,08 лева, представляваща 0,08% от стойността на сделката. Съгласно действащата Тарифа за борсовите такси и услуги, заплащани на [фирма], приета на ОСА на 23.02.2018 г. /Приложение № 10, III, т.3.1 от Борсовия правилник на БСБ АД/, дължимата такса е определена в размер на 0,15% от стойността на сделката.

С Решение от 02.06.2020 г. по НАХД № 5603/2019 г. по описа на СРС, 97 състав е изменено наказателно постановление № 05114/08.03.2019г. на председателя на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата, като размерът на имуществената санкция е намален от 1000 лева на 500 лева.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, което да доведе до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Прието е също така, че АУАН е съставен при спазване на изискванията на чл. 40 от ЗАНН и съдържа реквизитите по чл. 42 от ЗАНН. Процесното НП също съдържа законовите реквизити по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, като нарушението е описано с неговите фактически и правни елементи.

При постановяване на съдебното решение не е допуснато нарушение на материалния закон.

Настоящата касационна инстанция счита жалбата за неоснователна по наведените доводи за допуснати съществени нарушения на производствените правила при издаване на АУАН и НП. АУАН № 0005114/18.02.2019г. е съставен в присъствието на пълномощник на „БСД“/- АД, каквото е изискването на чл.40, ал.1 от ЗАНН и му е предявен съгласно чл.43, ал.1 от ЗАНН в момента на издаването му – на 18.02.2019г. За целта е представено нотариално заверено пълномощно, с което изпълнителният директор Е. В. М. е упълномощила М. В. Д. с правото да представлява „БСД“/- АД пред всички физически и юридически лица, държавни и общински органи, включително пред органите на съдебната власт и пр., като е посочено, че правата по

пълномощното не са изброени изчерпателно и същото следва да се тълкува разширително в полза на пълномощника. В съставения АУАН и в процесното НП ясно, точно и конкретно е описано извършеното нарушение по начин, позволяващ на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице да разбере същността и пределите на обвинението и въз основа на това да защити правата си в пълен обем. Описаната в АУАН и възпроизведена в НП фактическа обстановка, установена и по делото, позволява да се направят еднозначни правни изводи относно квалификацията на нарушението и приложимия материален закон, така че за санкционираното лице е налице възможност да организира пълноценно защитата си срещу предявеното му с АУАН обвинение.

Съгласно чл. 29, ал. 2 от Закона стоковите борси и тържищата Борсовият правилник е задължителен за стоковата борса, за нейните членове и за брокерите. В разпоредбата на чл. 96 от Борсовия правилник е предвидено, че борсовите такси се заплащат от борсовите членове на стоковата борса за извършваните от нейни специализирани звена услуги, за дейностите по чл. 5, ал. 3 на Устава на дружеството в конкретни размери, съгласно тарифата /Приложение № 10/, определяни ежегодно с решение на Съвета на директорите, съгласувано с ДКСБТ. Видовете такси и ценовите бази за определяне на конкретния им размер трябва да съответстват на посочените в правилника. В чл. 29, ал. 1 от ЗСБТ е уредено задължителното съдържание на Борсовия правилник. В Борсовия правилник не е предвидена възможност за разсрочено плащане на дължимите борсови такси, поради което същите следва да бъдат плащани в пълен размер от всеки борсов член, без изключение, с оглед спазване на изискването на чл. 4 от Борсовия правилник за равнопоставеност на всички участници в борсовата търговия.

Съгласно действащата тарифа за борсови такси и услуги на „БСБ“- АД (раздел III, т. 3.2), дължимата такса е 0,15 % от двете страни по сделката. Видно от представената Фактура № [ЕГН]/16.03.2018 г. [фирма] е заплатило борсова такса в размер на 55,08 лв., която представлява 0,08 % от дължимата такса. Борсовият правилник не предвижда възможност за разсрочено плащане на дължимата такса от борсовите членове при реализиране на сделка, поради което са нарушени императивните разпоредби на чл. 29, ал. 2 от ЗСБТ, във връзка с чл. 96, ал. 2 от Борсовия правилник, във връзка с чл. 4 от Борсовия правилник.

Съгласно чл. 65, ал. 2 от ЗСБТ, за нарушение на чл. 29, ал. 2 от ЗСБТ на юридическото лице се налага имуществена санкция в размер от 500 до 12 500 лева. Както правилно е посочил СРС нарушението не е повторно, тъй като НП № 4650/13.10.2017г. е отменено с решение на АССГ и следователно не са налице основания за налагане на по-висока от минималната имуществена санкция.

Касационната инстанция споделя изцяло доводите на СРС за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН, поради което не счита за нужно да преповтаря същите.

След като е изменил наказателното постановление, районният съд е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.5 ЗАНН, чл.37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъдят сторените разноси за юрискокултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на осн. чл. 222, ал.1 от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.06.2020 г. по НАХД № 5603/2019 на СРС, НО, 97 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 05114/08.03.2019г., издадено от председателя на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителните директори Е. М. и О. С. заплати на Държавна комисия по стоковите борси и тържищата юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.